

日本の思い出

Stud. Pop Sabina, Anul III

Specializarea: *Limba și literatură japoneză- Limba și literatura engleză*, Facultatea de Litere, UBB

Mobilitate: Universitatea Kanagawa, Japonia, Semestrul 2: Martie 2024 - August 2024.

Decizia de a pleca în această mobilitate a fost complet spontană. Normal, de când a fost anunțată posibilitatea mobilităților studențești în anul I, mi-a rămas ca un gând frumos la care mai visam ocazional. Dar, ajungând integralistă după sesiunea din anul II, am luat brusc decizia împreună cu colega mea, Cristiana, să plecăm în Japonia. Cumva, visul meu urma să se adevărească.

Timp de luni întregi, până am ajuns în Japonia, mi se părea cumva ireal că urmează să plec timp de o jumătate de an să trăiesc viața la care am visat ani buni. Desigur, cum nimic nu vine ușor vreodată, a trebuit să trec printr-un munte de acte și documente pe care a trebuit să le trimit sau să le completez. Și desigur, stresată și confuză cum am fost, a trebuit să apelez la ajutorul celor de la Centrul Internațional Kanagawa. Pentru asta, しおりさん, te respect și te apreciez! Până la urmă, din fericire totul a fost bine și corect! Cinci luni mai târziu, am plecat.

După ce le-am spus părinților mei rămas bun pentru următoarea jumătate de an, am pornit în lunga și dureroasă excursie de 17 ore până în Tokyo. În final, am ajuns în țara visurilor mele! Nu mi-a venit să cred. De la stres și oboseală mă simțeam de parcă aveam halucinații. Pe lângă faptul că mi-a furat vântul geamantanul de 22 de kilograme în timp ce așteptam în stația de autobuz. După vreo 2 ore, am ajuns în Yokohama, la cămin. Pentru prima oară de când am plecat din România, m-am relaxat. Am mers până la Family Mart, am mâncat ceva rapid și am dormit 13 ore.

La început, am fost foarte stresată că nu voi reuși să-mi fac prieteni. Primele două săptămâni au fost o tortură pentru mine. Presupun că distanța și cultura care era atât de diferită de cea de acasă m-au copleșit. Dar, treptat, mi-am revenit și m-am lipit de un grup incredibil de oameni. Cei mai buni prieteni alături de care am călătorit prin Japonia și mi-au făcut experiența minunată: Sasha, din Ucraina, Gonzalo, din Chile, Luigi, din Italia, Hanwen și Xiao, din China, Amber, din Olanda și Haru și Karin, din Japonia. Alături de ei mi-am petrecut jumătate de an din viață și au ajuns să fie de neînlocuit în inima mea.

Prima excursie pe care am avut-o a fost, bineînțeles, în Tokyo. Marea metropolă la care am visat cu ochii deschiși, acum chiar în fața mea! Sistemul de transport public a fost un coșmar, dar cu ajutorul lui Ionuț, care era, de fapt, într-o mobilitate studențească la Universitatea Kobe, am supraviețuit. Să îl văd pe colegul meu de an în Japonia a fost pe atât de ciudat pe cât a fost și reconfortant. După ce Ionuț s-a întors în Kansai, am revenit în Tokyo cu prietenii menționați mai sus.

Viața mea la facultate a fost decentă. Cursurile nu erau grele, doar interesante și interactive! Am reușit să vorbesc cu tot felul de oameni, japonezi și nu numai, în timp ce învățam despre cultura japoneză la ea acasă. Clădirea universității a fost atât de impresionantă, încât nici nu știu cum să o descriu. Scări rulante la fiecare etaj, uși și pereți de sticlă, multiple televizoare și proiectoare în fiecare sală și, cel mai important, aer condiționat în

toată clădirea! Profesorii au fost prietenoși și deschiși la orice subiect de conversație. A fost o experiență incredibilă să știu că fac parte din acel colectiv, să aparțin acelei universități.

După cam o jumătate de lună în Japonia, mi-am făcut curaj să plec singură spre capitală. Era deja aprilie, ceea ce înseamnă că am intrat în sezonul florilor de cireș! Nu puteam să aleg un moment mai bun să merg în parcul Ueno, la grădina zoologică. Copacii și florile arătau incredibil, atmosfera era răcoroasă, iar oamenii erau din abundență. Nu văzusem până atunci atât de mulți oameni adunați în același loc (am fost la multiple festivaluri). Totuși, a meritat din plin.

Între timp, am explorat și regiunea Yokohama. Fiind mai degrabă un oraș rezidențial, Yokohama nu are foarte multe locuri care să strige că e al doilea cel mai mare oraș din Japonia. În schimb, să știu că bat acele străzi necunoscute care erau, în același timp, casa mea, a fost un sentiment pe care nu știu dacă îl voi mai simți vreodată. Străzile din Yokohama vor rămâne pentru totdeauna o parte din mine.

Ulterior, în Golden Week când am primit singura vacanță lungă din semestru, am plecat împreună cu Amber spre Kyoto. Am petrecut în total 5 zile în Kansai, explorând templele, palatele și parcurile din Kyoto, Osaka și Nara. Tot orașul Kyoto m-a făcut să simt că sunt cu adevărat în Japonia. Templele impunătoare, natura care era în armonie cu clădirile și toate deserturile cu *matcha* mi-au completat semestrul

petrecut acolo. A fost probabil cea mai bună decizie pe care am luat-o.

În iunie, am fost într-o excursie scurtă, de vreo 3 zile, în Hakone și Odawara cu Sasha, Gonzalo și Luigi. Am fost pe muntele vulcanic, am mâncate ouă fierte în sulf și am fost la malul oceanului. Ne cunoșteam deja de ceva vreme, dar pot să spun cu siguranță că această excursie ne-a apropiat mai mult ca niciodată.

Spre final, am rămas mai mult prin Yokohama și am încercat să închei ce aveam de făcut înainte să plec: să închid conturi, să depun acte și, bineînțeles, să cumpăr suveniruri. Cu cât se apropia mai mult data plecării, cu atât începeam să disper mai tare. Îmi era atât de dor de casă, dar știam că nu îi voi mai vedea niciodată pe acei oameni care mi-au făcut viața atât de frumoasă și fericită cât am fost plecată. Chiar și acum, mă gândesc zilnic la ei și îmi doresc să fi avut măcar încă o zi împreună cu ei, să explorăm din nou acele priveliști incredibile și să avem acele experiențe de neuitat. Aș vrea să mai pot trăi această mobilitate doar încă o zi.

„Fortune slips” de la templul Meiji, Tokyo.

Eu, Cristiana și Chiyo Hagiwara.

Statuia lui Buddha din Kamakura.

Palatul Imperial Heian-kyo.

Căprioarele din Nara.

Cadoul primit din partea bunicii lui Haru, un kimono făcut de mână.

Viața la cămin.